

MINDSZENTI LAP

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP MEGJELEN VASÁRNAP.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ HIVATAL

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

HIRDETÉSEKET

nyilt-téri közleményeket a kiadó hivatal jutányos ár mellett közöl

Sertéskereskedelem.

Ugy látszik, új nap kezd fényleni a sertésenyésztésre.

Lapunk más helyén: a vegyes hírek közt hozzuk ama nagyérdekű leiratot, melyet Darányi földmivvelésiügyi miniszter a napokban intézett egyes városokhoz, s mely leirat örvendetes jelenségét tünteti fel annak, hogy a sertésenyésztésre súlyt fektethetünk az okon, mert a német birodalomban a vágó sertésekre előnyös piac várakozik.

A mi a környékünk piacait illeti, hát nem mondhatjuk, hogy valami fényes árral csábitgatnának bennünket a sertésenyésztés minél nagyobb mérvű felkarolására, de az árák az egész őszi idényen át tűrhetőek voltak, s azok ma is.

Ha tekintjük azt, hogy a legutóbbi kisteleki vásáron szokatlanul nagyobb volt a sertés piac iránti érdeklődés, mint egyébkor, s ha tekintjük ama keresletet, a mi ugyszólván rázudult a sertés piacra Kisteleken, s még hozzávéhetjük azt, hogy a szerb vidékről is megjelentek Kisteleken a sertéskereskedők, s tömeges vásárlást eszközöltek: úgy kecsegtethetjük magunkat azon jó reménnyel, hogy a sertésenyésztés ki fogja magát fizetni, s nagy hézagpótló lesz a mai rossz gazdasági viszonyok közt.

Ezt annál inkább remélhetjük, mert kormányunk minden követ megmozdit, hogy a sertésenyésztésnek kedvező piacot keressen birodalmunk határán kívül is.

Igy lenne kárpótolva a sertés-termelő közönség ama nagy veszteségéért, mi egyáltalán a magyar gazdát érte a néhány évvel ez előtt elő állott sertésvészszel.

Mindenünk van egy-egy kicsi, vajha kormányunk előrelátása megtalálná a jó piacot külföldön minden terményünkre. Ez szolgálna nemes ösztönül a magyar gazdának arra, hogy minden gazdasági ágból minél többet s jobbat produkáljon, s ez ál-

tal elérje a külföld elismerését azon nagy versenyben, mely ma minden téren a nemzetek részéről észlelhető.

M.

A házi tüzhely intézmény behozatala.

Szabadka város törvényhatósága mozgalmat indított az u. n. homestead (házitüzhely) intézmény behozatala céljából s támogatására köriratilag felhívta az összes törvényhatóságokat.

Ezen átiratot Csongrádvármegye törvényhatósága f. hó 30 án tartandó évnegyedes közgyűlésén fogja tárgyalni.

Szabadka város törvényhatóságát örömmel üdvözöljük e lépéséért, mert a megindított mozgalomból az tűnik ki, hogy a magyar nép zömének létérdekeit szíven viseli s ez érdekekért szót emelni kész s reméljük is, hogy körirata nem lesz kiáltó szó a pusztában.

Lássuk csak, hogy tulajdonképen mi is az a homestead?

A közvélemény általában valami újnak tarja ezt az intézményt, pedig ha lényegét vizsgáljuk, rájövünk, hogy az már fennállott a régi hűbéri és jobbágy rendszer alatt mindenütt, tehát Magyarországon is.

A lényege az intézménynek az, hogy azt a birtokot, mely valamely család fentartásához mulhatlanul megkívántatik, végrehajtás alá venni nem szabad; s így nemzeti szempontból talán sehol sem tenne ezen intézmény oly mérhetetlenül fontos szolgálatokat, mint épen Magyarországon.

A homestead intézmény ily formában még Amerikában — tulajdonképeni hazájában — sem áll fenn és végrehajtás mentes birtok Amerikában sincs. A mentesség abban áll, hogy csak bizonyos kiváltságos adósságok miatt lehet a homesteadot végrehajtás alá venni. Így nevezetesen a homesteadot végrehajtási árverés útján el lehet adni annak vételáráért, házitüzhely megvételére felvett kölcsön a birtok javítás és beruházás céljából felvett kölcsön miatt, végre az adó behajtás céljából. A végrehajtás alóli mentesség tehát csak a bekebelezéssel nem biztosított azon követelésekre terjed ki, melyek nem a házitüzhely megszerzésére s annak fentartása céljából keletkeztek.

Nem tudjuk Szabadka városa mi-

lyen alakjában óhajtja házitüzhely intézményét meghonosítani, de tervezze annak bármely formáját, a kérdés mindenestre éretten megfontolandó, mert egy intézmény, ha még olyan üdvös is, több bajt, mint hasznot okozhat, ha a fenálló jogrendszer keretébe pontosan bele nem illeszthető.

Szivesen látjuk a törvényhatóságoknak jelzett irányu mozgalmát, s reméljük, hogy az nemcsak egy idegen intézménynek hazánkba való átültetése lesz, hanem az egész birtokrendszernek, adó és hiteltörvényeknek gyökeres reformja is.

A homestead intézmény értéke még Amerikában sincs teljesen kipróbálva, mert az erre vonatkozó törvények az Unió egyes államaiban nem egyformák. Kétszeresen megfontolandó tehát minden lépés, a mi annak érdekében tenni szándékoltatik.

Első pillanatra úgy tetszik, hogy a végrehajtás alóli teljes mentesség a kisgazda hitelére bénítólag fog hatni, de ha tekintetbe vesszük azt, hogy a homestead intézménynek a teljesen kiépített szövetkezeti rendszer lesz a kiegészítője, úgy beláthatjuk, hogy az aggodalom felesleges.

Kétséget nem szenved, hogy a mostani végrehajtási törvényünk módosításra szorul, egyébtől eltekintve, már a jogegyenlőség szempontjából is. Az 1881. évi 60. t.-cz. gondoskodik a köztisztviselők létminimumának fentartásáról, mert fizetésüknek 1600 korona alóli része egészen végrehajtás mentes. Némi védelemben részesülnek az iparosok is az által, hogy a mesterségük folytatásához szükséges eszközök és feldolgozás alatt álló anyagkészletük 100 korona értékig le nem foglalható. A kisgazda ugyszólván teljesen védtelen, mert az, hogy a háznép eltartásához szükséges egy tehén, vagy a szükséges vetőmag öt hektoliter erejéig foglalás alá nem vehető, a kisgazda létfentartásához szükséges minimumot nem biztosítja. Az ily egyenlőtlenség megszüntetését a jogegyenlőség elve parancsolólag írja elő.

Az alföld viziutjai.

Sokszor irtunk már arról, hogy amíg más államok a legnagyobb törekvéssel, szorgalommal, anyagi áldozatok árán is igyekeznek országuk viziut hálózatának fejlesztését és kiépítését előmozdítani, addig nálunk Magyarországon ebben az irány-

ban semmi, vagy pedig édes-kevés történt.

A mi történik, az annyi, hogy most is ott vagyunk a tervezeteknél, a melyek ahányak, annyifélék. Bizonyos ugyan, hogy minden nagyobb szabású dolognak tervezettel, még pedig jól átgondolt tervezettel kell megindulnia, de bizony a tervek kivácsolásába már kissé bele is unhatott a közönség. A Tisza-Duna közötti csatorna tervezetése például az idén már megülhetné a százévtendő jubileumát. De azért az bizony ma is csak tervezet.

Másfelől pedig bizonyos az, hogy elkerülhetetlenül szükség lesz erre a csatornára és nem csak a Tisza-Duna közöttire, hanem mindazoknak a víziutaknak az elkészítésére, a melyek nélkül nagy gazdasági sikerek manap már fel nem mutatnának.

Ismeretes, hogy a Balkán államokat kivéve, minden más velünk szomszédos állam erősen foglalkozik a belföldi víziutak építésével és maga az egy Ausztria ezer millió korona költséggel tervezi ezt a kérdést saját állami területén megoldani. — Olaszország is csatornákat, víziutakat épít. Oroszország is; a nagy német csatornavaslatok pedig sokkal ismeretesebbek, sem hogy külön emlegetésre szorulnának.

Nálunk azonban mindmostanig csak a tervezetések idejét éljük. Es e téren is a nagyobb arányú mozgalom csak akkor kezdett megindulni, a mikor nyilvánvalóvá lett, hogy a kiépíteni tervezett osztrák víziutak milyen nagy gazdasági és kereskedelmi veszedelmekbe dönthetik hazánkat, ha ellensúlyozásukra mi is hasonló csatornákat nem építünk.

Az osztrák csatornahálózat úgy van tervezve és úgy is építik ki, hogy ezzel a víziutak Ausztriát összekötik majd az északi tengerrel és Trieszten át az Adriával és a földközi tengerrel. Természetes, hogy — ha csak e csatornák épülnek ki és mi ezt tétlenül nézzük, Bécs ragadná magához Budapest kereskedelmét és ismét uralkodva a magyar áru fölött, kiszámít hatatlan károkat okozhatna az így is vál-

ságokkal küzdő gazdaságunknak és egész kiviteli termelésünknek.

Ezt kell megakadályozni, elkerülni és erre vonatkoznak mindazok a tervezetek, amelyek időszakonként a magyar víziutakról napvilágot látnak. A nagy közönség nem igen barátokozott még meg ezekkel a tervekkel, mert legtöbbször csak a szaklapok hasábjain jelentek meg ismertetések, melyek a szakembernek szólanak. De az tény és ezt meg kell jegyezni, hogy az államok jövő gazdasági boldogulásának kérdése csak a víziutak jegyében lesz megoldható.

Most egy új víziut-hálózati tervezet került ismét felszínre, Krisztinkovich Edéé, amely egy vastkos könyvben tárgyalja, komoly szaktanulmányok alapján, a kérdést. Krisztinkovich a munkát husz év alatt öt száz millió korona költséggel gondolja végzetni.

Az első évtizedben érintkezésbe jutatná a csatorna által az Alföldet a fővárossal, azonban nem azon tervek szerint, amelyekből most is van egy és amely elágazó csatornát létesítene Budapest és Csongrád meg Szeged között. E tervezet, mint a Hieronymi is, a budapesti csatornát Csongrádig építené, elágazással Kecskemétre és Csongrádtól Szegedig a Tisza természetes víziutját használná fel céljaira.

A Tiszántulra a csatorna folytatása Szegedről csak úgy, mint Csongrádról csak a második évtizedben épülne. Csongrádról menne Debreczen és Szathmár felé, míg Szegedet Perjámoson át közvetlen összeköttetésbe hozna Temesvárral. Az egész husz év alatt pedig létesítené a kisebb ágakon kívül a budapest-fiumei csatornát, amely a tengerhez nyitván meg az ország belsejéből is az olcsó víziközlekedés útját.

Igy a tervezet. Egy nagy komoly munka, amely szakörökben megérdemelt érdeklődést, figyelmet és elismerést kelt. Vármegyénknek, nevezetesen Csongrádnak ez a tervezet olyan szép perspektívát nyit a jövőbe, hogy őszintén sajnálhatjuk, ha ez is csak tervezet marad, mint a többi,

mely — ki tudja — mikor valósul meg.

A számítások helyességében, a remélt eredmények nagyságában semmi okunk sincs kételkedni, — de a mi a kivített leti, nem tudjuk akár az egyik, akár a másik meglesz-e valaha.

Megbocsátható nekünk, a kik eddig mindig csak hiába vártunk olyan kormánykeziót, mely magyar Alföldünk gazdasági válságán segítsen, ha kissé sötételetűk, kissé Tamáskodók vagyunk. Hiszen mi itt már megünnepelhetnénk bizvást a Tisza-Duna közti csatornatervezések évszázados jubileumát.

VEGYESEK.

— A megyegyűlés tárgysorozatából.

Csongrádvármegye törvényhatósági bizottsága — mint erről hírt adtuk, — f. hó 30-án tartja rendes évnegyedes közgyűlését, melynek 166 ügyet felőlelő tárgysorozatából, mint általánosabb érdekeket emeljük ki a következőket: Alispáni évnegyedes jelentés. Az 1902. évi virilis megyebizottsági tagok névjegyzékének bemutatása és ezzel kapcsolatban intézkedés a f. évi általános megyebizottsági tag választás tárgyában. Belügyminiszteri leirat, a melylyel járási tisztviselőszemélyzet létszámemelése ügyében hozott megyegyűlési határozat jóváhagyását megtagadja s ugyanilyen megtagadó miniszteri leirat a gazdasági munkás és cselédségélyző pénztárnál a törvényhatóság által létesíteni tervezett 500 koronás alapítvány tárgyában. A keresk. miniszter leirata, melylyel a vármegyei műtépítés tárgyában hozott közgyűlési határozatokat jóváhagyja. Vásárhely város átirata, melyben az orosháza-vásárhely-szegedi közút kiépítését és állami kezelésbe átvételét kéri. — Szabadka város átirata, melyben a tör-

TÁRCZA.

Légi utazás.

Ime egy mélyen megrendítő eset, mely szóról-szóra megtörtént, két, legfeljebb három év előtt, a híres és merész léghajós utolsó előtti felszállása alkalmával.

M. Godard ez alkalommal csak egy utitársat vitt magával. Ez egy gazdag különcz volt, ki ezer frankot fizetett a kirándulás veszélyeiért. Az idő nagyon kedvező volt. A gömb gyorsan emelkedett a magasba.

— Mily benyomást tesz ez önre? — kérde M. Godard utitársától.

— Semminőt! — volt a lakonikus válasz.

— Meghajlok ön előtt, — mondá Godard, — ön az első, a ki megindulás nélkül hatol a magasba.

— Emelkedjünk feljebb, — mondá az utas bámulatos közönytől.

Godard kivetett a sulyból. A gömb mintegy ötven méterrel szállt fel magasabba.

— Es most nem dobog-e a szive? — kérde Godard.

— Ez még semmi, — válaszolá az utitárs oly arczezal, mely türelmetlenségre vallott.

— Ordögbe! — kiáltott fel Godard. — Valóban kedves ur ön, a léghajósok minden kellékével bir.

A gömb folyton emelkedett. Midőn száz métert haladtak fölfelé, Godard ismét kérde utitársát:

— Es most?

— Semmi, éppen semmi! a félelem árnyéka sem közelít még meg! — mondá az utas határozottan elégedetlen arczezal, mint az olyan ember, ki nagy mértékben csalódott.

— Szavamra ez nagyszerű! Ezennel elősmerem, hogy képtelen vagyok önben félelmet gerjeszteni. A gömb elég magasra jutott, le fogunk szállani.

— Leszállani?

— Veszélyes volna feljebb emelkedni.

— Nekem mindegy. En nem akarok leszállni.

— Mit mond ön — kérde Godard megütözve.

— Azt mondom, hogy én még emelkedni akarok, emelkedni folyvást. Nekem hatás kell.

Godard nevetni kezdett. Tréfának vette a dolgot.

— Akar ön emelkedni? — kérde az utas, nyakon ragadva a léghajóst s dühösen megrázva őt.

Godard e pillanatban érezte, hogy veszve van. Utitársának zavartan forgó szeméibe tekintve felismerte, hogy örülttel van dolga.

Tessék egy örülttel okosan beszélni, kérjen segítyt a felhők között. Léghajózásból nem szoktak pisztolylyal felfegyverkezni.

A föld ezeröttszáz méterre volt. Borzasztó esés! Az örült legkisebb mozdulata felfordíthatta a csónakot.

— Ah te tréfáltál velem kedvesem? — folytatá az örült folyton tartva áldozatát. — Most rajtam a sor nevetni. Most te fogsz tánczolni.

— Mit akar ön velem? — kérde csendes hanyon.

— Bukfenzoidet akarom látni! válaszolt szivtelenül nevetve az örült, — de előbb megyünk a magasba. A gömb tetejére kell ülnöm.

Szünet nélkül beszélve mászni kezdett a köteleken, melyek a léghajó csónakját tartották.

— De szerencsétlen, hisz ön megöli magát, leszédül!

— Ne törődjék azzal, kiáltá az örült, vagy azzal kezdem, hogy kivetlek az ürbe.

— Legalább — szólt Godard — engedj, hogy egy kötelet kössek a derekadra, mely által a gömbhöz leszel csatolva.

— Legyen — szólt az örült.

Ugy lön. Az örült a biztonsági kötéllal felszerelve, felmászott a köteleken oly ügyesen, mint egy evet. A gömb tetejére érve, ráült csendesesen. Egyszerre diadalmasan kiált fel, zsebéből kést vesz elő.

— Mit akar ön tenni? — kérdezé Godard.

— Kedvem szerint mulatni akarok, — miközben a mentő kötelet, melyet Godard rákötött, elvágja. Ha egy szellendület felfordítja a gömböt, a szerencsétlen legurul az ürbe. Godard behunyta a szeméit, hogy ne lássa. Az örült hadonászott kezeivel, sarkantyuzni kezdte a gömböt, hogy annak futását gyorsítsa.

— És most — kiáltott az örült kését forgatva — most nevetni fogunk. Ah nyomorult, te akartál engem leszállítani.

Godard kitalálta az örült szándékát. Ez még mindig a gömb tetelén ülve a csónakot tartó kötelekből már három négyet levágott. A csónak hajolt. Már csak két

vényhozástól a Homestead intézmény létesítését kéri. — Pap Akos felebbezése a vm. községi s körjegyzői nyugdíj választmány határozata ellen. Mindszent község képviselő-testületének határozata a gazdasági munkás és cselédsegélyező pénztár részére 50 koronás alapítvány megszavazása iránt. — Mindszent község 1902. évi közpénztári költségvetése. — Mindszent község 1902. évi váltságpénztári költségvetése. — Mindszent község 1899. évi közpénztári számadását elbíráló határozat végrehajtásáról jelentés.

— **Közügylés és mulatság.** A mindszenti „Polgári Kör” november hó 3-án d. u. 3 órakor rendkívüli közgyűlést tart, ugyanaz nap este 7 órakor pedig nagyon kedélyesnek íkérkező társas-estélyt rendez, melyen előreláthatólag vidékről is számosan fognak részt venni. Többek között *Novák József* orsz. képviselő ur is ígéretet tett a megjelenésre, ha csak fontos egyéb körülmények őt abban meg nem akadályoznák. A kik az estélyre meghívót nem kaptak volna, de arra igényt tartanak, jelentkezhetnek Bertók János vendéglősnél.

— **Utonállók.** A mult vasárnap megtartott kisteleki vásárról Csany és Mindszent felé haza igyekvő vásárosokat az éjsötétjében ismeretlen tettesek támadták meg, s az egyik kocsin ülőkre rá is lőttek. Pálosi János mindszenti csizmadia iparosnak hazafelé ballagó kocsijáról pedig leemelték a ládát, s a nélkül, hogy a kocsin ülők észrevehették volna, eltűntek vele a tolvajok. Pálosi csak a mindszenti révnél vette észre a hiányosságot, s rögtön visszafordult a kisteleki csendőrséghez jelentést tenni. A ládát, melyben 20 pár csizma volt, hétfőn reggel Weisz Simon osontosi tanyáján találták a polyvába elrejtve, s természetesen kifosztva tartalmá-

vékony kötélén, ugyszólván hajszálon függőt a csónak.

Az örült kése az utolsó kötelekhez közeledett.

— Csak egy szóra — kiáltott neki Godard.

— Nem, semmi kegyelem, — dühösküldött az örült.

— En jobban szeretnék — folytató a hajós, — úgy esni, hody meghalljak, ily magasból bizonyos a halál, legföljebb megbénul az ember. Menjük feljebb.

— Ez már tetszik, — mondá az örült mosolyogva.

Godard nemsokára hősileg megtartotta ígérteét: roppant mennyiségű terhet vetett ki a csónakból. A gömb egy hatalmas szökéssel néhány másodperc alatt 200 méterre emelkedett.

Azonban mialatt az örült fenyegető arccal ellenőrizte a műtétet, a léghajós egy másikat is végzett, egy teljesen ellenkező hatást.

Eszrevette, hogy a megmaradt kötelek között van a szellentű kötele is. Terve készen volt. Meghuzta a kötelet s ezzel felnyitva a gömb felső részén levő szellentűt, könnygázt bocsátott ki.

— Az örült lassankint mély álomba merült, érzéktelenné lett a kiömlő könnygáztól.

Midőn már elég mélyen aludt, Godard óvatosan leereszkedett a gömbbel a földre.

A földre érve, Godard nem állt bosszút örültjén, sietett életre hozni, s aztán jól megkötözve a közeli majorba vezette.

Francziából.

tól. A csendőrség azonnal megindította a tettesek nyomozását, s hír szerint már kézre is kerítette a csizmában telhetetlen tolvajokat.

— **A mindszenti bor- és husfogyasztási bérletet** a mult héten adta ki árlejtés utján a szegedi pénzügyigazgatóság 3 évi bérleti időtartamra. A legtöbb ígérők Lusztig Testvérek szegedi italmérők voltak, kik a bérletet kézségünkben már 6 év óta bírlák, s kik ellen a fogyasztó közönségnek soha nem volt semmi kifogása. Ugyancsak ők bérlelték ki a szegvári bor- és husfogyasztást is, hol eddig maga a község volt a bérlő.

— **A Pallavicini család halottjait elszállítják.** Az ányási Pallavicini családi-sirbalt lakói nem sokáig maradnak már a mi magyar földünkben. Itt vannak temetve az algyői uradalom jelenlegi urának, Pallavicini Sándor örgrófnak a szülei és ide temették el nemrég az örgróf tragikus halállal kiszenvedett nagyreményű fiát is, a kinek tetemét Londonból szállították haza. Most mégis — mint megbízható forrásunk jelenti — kivesszik a hazai földből, hogy egy másik hazába vigyék őket tovább pihenni, hogy ott enyésszen el a poruk. Az a terv, hogy az ányási sirbaltból a Pallavicini család morvaországi birtokára szállítják a holtakat és az ottani családi sirbaltban helyeztetnek el véglegesen.

— **A szegvári rablógyilkosok erkölcsi súlyedésükről** a következőkben értesülünk: A két nagytermészetű legény sokszor kizsákmányolta a két öreg szüle gyöngeszívűségét. Ha kedveskedéssel nem sikerült, akárhányszor fufanggal csalták ki az öregektől a pénzt, amelyet rendszerint elherdáltak a mulatóhelyen. A két legénynek mintha nem lett volna más életcélja, mint inni és lumpolni feslett társaságban. A dorbézolás, a rossz társaság hatása lassankint kipusztította lelkükből nemcsak a szeretetnek, de az emberiségnek még a legutolsó szikráját is. Mikor részegek nem voltak, az ördög hatalmába kerültek s vakon rohantak az irtózatos bünbe, melyet a tisztos, agg Salánki unokája, egyenesen leszármazottja: Salánki István bognárlegény főzött ki. Rávette Hérányt, míg ő a család tagjaival végez, azalatt álljon őrt a kapunál. Salánki bognár fejszével tört az alvó agg párra. Allítólag nem tudva, hogy unokahugát is ott találja az öregeknél. Mikor a két öreggel végzett, a 10 éves lányt is agyoncsapta, nehogy árulója lehessen.

— **Rablótámadás.** Tömörkényen Ormándi József jó módu gazda nyugodtan ült szobájában családjával, mikor szokatlan vendégek zavarták meg a család nyugalomát. A jövevények pisztolyt szegeztek a családfőre, követelvé a körülötte levő pénz kiadását. Ormándi csakhamar leszámolt az adott viszonyokkal, habozás nélkül nyújtotta át a rablótámadóknak mintegy másfél ezer korona készpénzét. A rablók erre eltávoztak, de egyikük még is visszamaradt örként, nehogy Ormándiék zajt üssenek. A csendőrség nyomoz, de még a nyomozás eddig eredményre nem vezetett.

— **Sertéskereskedelmünk érdekében.** Darányi Ignác földmívelési miniszter a napokban a következő nagyérdékű s kü-

lönösen sertéskereskedőinket érdeklő leiratot intézte Vásárhely közönségéhez:

„Az utóbbi időkben igen élénk kereslet indult meg a Német-birodalomban hentesárugyártásra alkalmas vágósertések után, minek következtében az ottani élősertés és sertéshus árak jelentékenyen emelkedtek. Ebből folyólag a németországi és a magyarországi sertéshus árak között bekövetkezett jelentékeny árkülömbözet azon kedvező helyzetet idézte elő, hogy annak felhasználása mellett levágott sertéseknek, illetve sertéshusnak Németországba való kivitele jelenleg előnyös üzletre való kilátással eszközölhető. Minthogy a hazai sertésfelesleg értékesítése tekintetében mutatkozó ezen kedvező körülménynek közgazdasági jelentőségét bizonyára méltányolja is, felkérem, hogy ezen körülményre a törvényhatóság területén a sertésstenyésztők, sertéshizlalók, sertéskereskedők és a sertéshus kivittel foglalkozók figyelmét felhívni, s őket egyidejűleg arra is figyelmeztetni sziveskedjék, hogy saját érdekükben is cselekedjenek, ha sürgős üzleti összeköttetéseket keresve a német piacokkal, akár önálló vállalkozás, akár valami társulás utján kihasználnák ezen jelenlegi helyzetet és a közelgő hűvösebb időt arra, hogy a sertésfeleslegnek minél nagyobb része levágott állapotban a Német-birodalomban elhelyezhető legyen. Amennyiben az ottani érdekeltség köréből ilyen nagyobb mérvű huskivitelre volna kilátás: hajlandó volnék a m. kir. kereskedelemügyi miniszter urnál lépéseket tenni az iránt, hogy a szállítás lebonyolítása részéről is s amennyiben szükségesnek mutatkoznék, kellően berendezett husszállító kocsik rendelkezésre bocsátása által lehetőleg támogattassék.”

— **„Ermelléki első szőlőoltvány-telep” Nagy-Kágya,** hirdetését a t. cz. olvasóközönség szives figyelmébe ajánljuk.

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos

Weisz Ignác.

Ház eladás.

Székely Imre pályafelvigyázó háza szabad kézből örök áron

eladó,

vagy haszonbérbe kiadó.

Eladási ára 1000 forint, esetleg haszonbér 1 évre 100 forint.

A lakásban van 2 padolt, 2 flaszterezott szoba, 1 fürdőszoba, 1 üveges konyha és üveges folyosó.

Bővebb felvilágosítással szolgál lapunk kiadóhivatala.

Hirdetések

Jutányos áron vétetnek fel.

Hirdetmény.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget tudatni, miszerint saját házamban

orosházi lisztraktárt

és

szatócs üzletet

nyitottam.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve, vagyok

teljes tisztelettel

Könnyü János.

Egy

jól irni és olvasni tudó

fiú

a helybeli könyvnyomdában tanoncznak felvétetik.

Szőlőoltványok

szokvényművészetben.

A legkiválóbb 42 bor- és csemegefajokban fajtisztán, teljes jótállással.

É l ő k e r i t é s.

Gleditschia csemeték és magvak.

Uradalmaknak, községeknek három évi törlesztésre is adatik.

Óriási tövisű, igen gyorsan fejlődő sövény-növény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolnak át. Minden rendeléshez rajzokkal ellátott ültetési és kezelési utasítás mellékeltek. Ezer csemete elég 200 méterre. — Ara 6 ft.

Diócseseméték. Óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése számos gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Szines fénynyomatu főárjegyzék ingyen és bérmentve küldetik minden rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzésen kívül még egy olyan könyvet kap ezzel, ki azt címére ingyen és bérmentve kéri küldeni, mely nincsen az a ház, vagy család, a hol annak tartalmát haszonra ne fordítanák, városon, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is igen érdekében áll, kik rendelni semmit nem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek. Cim:

„Érmelégi első szőlőoltvány-telep“
Nagy Gábor Nagy-Kágya, u. p.
Székelyhid.

Hirdetmény.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, miszerint Mindszent községben mint

czukrász

letelepedtem.

Elvállalok e szakmába vágó süteket, u. m. lakodalmi, keresztelői s bármilyen más alkalmi sütemények és torták készítését a legolcsóbb s legfinomabb kivitelben.

Számos megrendelést kérve s magamat a n. é. közönség jóindulatába ajánlva, vagyok tisztelettel

Fischer Vilmos

czukrász.

Lakásom Farkas István
cipész ur házában.

WEISZ I.

KÖNYVNYOMDÁJA

Mindszendenten.

Levélpapírok és borítékok

cézgyomattal

körlevelek, részvények

és

értékpapírok,

kis- és nagy plakátok

esketési és vigalmi

MEGHIVÓK

gyászlapok

hivatalos táblázatok

stb. stb.

jutányos áron készítettnek.

Könyv-

és

papirkereskedés.

KÖNYVEK

irodaiszerek

dobozos

levélpapírok

diszes

képes levelező-lapok

jutányosan

kaphatók.